

פרשת בהעלותך

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות (ח, ב)

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

ובמד"ר (טו, ב) אהרן לא היה מקריב עם הנשיאים והיה אומר אוי לי שמא בשבילי אין הקב"ה מקבל שבטו של לוי, א"ל הקב"ה למשה לך אמור לאהרן אל תתיירא, לגדולה מזאת אתה מוכן, הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו, ע"כ. וצ"ע דהא כשאין ביהמ"ק קיים הן הקרבנות והן המנורה נתבטלו, ומה זה שאמר לו דהנרות לעולם יאירו ואף בזמן שקרבנות בטלים, ועי' מש"כ הרמב"ן בזה.

ונראה הביאור, דחלוק ענין הקרבנות מהמנורה בהשפעתם לדורות, דגבי קרבנות מצינו דהשפעתם היא דוקא בשעתם בזמן שביהמ"ק קיים ולא אח"כ. וכדאיתא (פסחים מב, ב) בתחילה כשהיו מביאים נסכים ביהודה לא היה יינם מחמיץ ועכשיו (שאינן ביהמ"ק קיים) אם אין נותנין לתוכן שעורים מחמיץ ע"ש, ועוד איתא בגמ' (תענית כז, ב) אמר אברהם לפני הקב"ה וכו' א"ל קחה לי עגלה משולשת וכו' אמר אברהם רבש"ע תינח בזמן שביהמ"ק קיים בזמן שאין ביהמ"ק קיים מה תהא עליהם ע"ש. ומכל מקום הא חזינן דהשפעת הקרבנות היא בשעתם דוקא, אמנם גבי מנורה איתא (בב"ב כב) הרוצה שיחכים ידרים וסימנך מנורה בדרום, ועוד איתא (ברכות נז) הרואה שמן זית בחלום יצפה למאור תורה, ונמצא דהשפעת המנורה לחכמה לדורות היא, ולפ"ז י"ל ביאור דברי המדרש, דקרבנות נוהגין בזמן המקדש דוקא היינו השפעתם, אולם שלך גדולה משלהן דהשפעת המנורה לחכמה לדורות היא.

מקור: באר יוסף